

Val d'Aran

Noveme 1986

Es tres realitats dera vida que més merquen a ua persona desde petita son:era Familia, era Escòla e era Glèisa. Dempás era madeisha societat damb es sues mentalitats, costums e costituts.

Er òme non ei cap un ser neutre, sense color; a uns valors, e desde que na consciència, uns drets, que toti es demès auem de respectar, e un madeish exigir que se li respecten. Arrès deth mon a dret a imposar as auti es sues maneres de pensar e es sos comportaments.

Era prumèra societat ei era Familia. Cueda es sos hilhs defense es sos drets e cap auta pòt contrariar era sua missió. Solament se pòt auferir ua ajuda en adaqueri aspectes dera formacion des sos hilhs que era soleta non pòt artenher.

Era Escòla ei ua ajuda ara Familia. Ajude ena instrucion, e se vò èster completa, ena educacion des petits. Eth piler d'ans que se passen en era e es professors merquen as alumnes. Ua armonia e relació constant entre padres e professors serie eth ideal.

Era Glèisa tanben a quaquaren a dider. Ajude ara formacion plia der òme, hent-li a saber era sua condicion de trascendència e inmortalitat. Com a cristians atau ac credem e ac vedem.

N-11

1986

Any de la Pau

"Si vols la pau, prepara la pau!" La pau no és solament superació de la guerra, sino també construcció de la justicia; és creació d'un món més just i més plé, cercant constantment un major desenvolupament de l'home i una situació històrica de més fraternitat.

El 1986 ha sigut declarat per l'ONU " ANY INTERNACIONAL de la PAU ". El lema del DOMUND d'aquest any era "Els missioners, constructors de Pau". Es parla molt del que no és posseix i és desitja.

Jesús va dir solemnement "Benaurats els qui treballen per la Pau" porque serán anomenats fills de Déu (Mt,5,9). I diariament i arreu del món i en tota llengua, és prega en la Missaa""i doneu-li (a l'Església) aquella pau (la de Jesús) i aquella unitat que vós vau demanar ".

Joan Pau II, a propòsit de la trobada a Assís el 27 d'Octubre, ha dit " la guerra pot ser decidida per uns pocs, la pau pel contrari, suposa l'esforç solidari de tots " i per això " l'haver acceptat la invitació a pregar a Assís és per si mateixa, una prova de l'esforç que anima a les diverses religions en favor de la pau interna i externa, total i permanent.

Siguem pacífics i pacificadors, portadors de pau, fent la pau, que és l'únic camí viable per aconseguir-la entre tots i per a tots, promoguent i reconeixent públicament els valors de la pau. Viure un amor pacificador que sobrepassa tot el que la justicia pot realitzar. Amor i pau " no només de frasses i paraules, sino de fets i de veritat " (1 Jo.3,18)

Vilac. Confirmación

Cada Obispo en su diócesis es el agente principal de la Pastoral. Cada año nuestro Obispo visita el Valle. Su Visita tiene doble finalidad: Hacerse presente en toda comunidad con la misión de evangelizar y administrar el sacramento de la Confirmación.

Este año, el dia 27 de septiembre y a las 6'30 de la tarde, fué la parroquia de Vilac que recibía al Sr. Obispo. Le esperaban en la plaza de la Iglesia los niños y niñas que iban a recibir la Confirmación, junto con sus padres, padrinos y sacerdotes.

Estos niños y niñas se habian preparado en la Catequesis para recibir el sacramento. Fué una novedad y hermosa. Estaba presente el Aran entero, ya que de la mayor parte de los pueblos habia niños y niñas. Y ese hecho tenia una doble intención: Acentuar la administración del sacramento, recibirla comunitariamente y separarlo algo de la Visita Pastoral. Todos vivimos en una misma comarca y es necesario ver esa Iglesia unida, no parroquias aisladas.

Al dia siguiente, 28 de Septiembre, el Sr. Obispo visitó los pueblos de Mont, Montcorbau, Betlan, acompañado del sacerdote responsable de estas parroquias. Cada año visita parroquias diferentes para conocer y dialogar con todos los fieles, saber de su realidad pastoral y de los problemas que lleva consigo el vivir en pueblos pequeños.

Finalmente tuvo el Sr. Obispo su encuentro con los sacerdotes, estudiando la realidad pastoral del Valle, animando a la acción pastoral y exhortando a la formación personal mediante el estudio y la oración.

Tots Sants

Un any més arriba TOTS-SANTS. Es la festa major del cel. Un record per aquells avant-passats que feien opció de vida. Val la pena morir, per a viure amb pau i joia eternes. No en va, el jorn de la seva mort, la Liturgia en diu el del seu naixament.

La seva obsesió fou portar a terme l'acte de servei a Déu, a ells mateixos i a tots els homes, sense diferències polítiques, socials, ètniques, religioses... Viure el que diu Joan Pau II: "tot home és el meu germà". Ells ho segellaren amb la seva mort moral i moltes vegades física.

Fruit de tot això, la pau, l'alegria del viure, el goig intern que res d'aquest món pot trastocar. Ells han escullit el "Camí" amb lletra grossa. I nosaltres ¿qué en pensem? ...

La vida dels Sants és un repte a la nostra vida, vida d'homes amb lletra petita... ambicions, envejes, travetes mútues, set de gaudir de la sola materia.... que ens porta a la negació de l'auténtica santedat, que dona pau, joia i equilibri dins les nostres persones.

Siguem sants, així tal com sona, si volem gaudir de vida i llibertat. Tot ho posseix qui tot ho perd. Es la paradoxa del Evangeli. Morim per viure, renunciem per atenir. Ens lliurarem a les cadenes per a ésser lliures. Som odiats perquè creiem en la força de l'amor. Aquest és el programa de la alegria i total alliberació. Ens hi animem a seguir-lo?

AIXÒ i MOLT més és "TOTS -SANTS".